

۲۰۱۶/۱۱/۰۶

عبدالجلیل جمیلی

از هر جا سخنی

(بخش ۵)

تذکری به جنابان رئیس اجرائیه و جهانی صاحب دانشمند!

بردگی ای ازین سخیف تر و بیچارگی ای ازین بدتر وجود دارد؟
جناب جهانی وزیر دانشمند اطلاعات و فرهنگ افغانستان بیچاره و نا بسامان! بر بنیاد تجارب علمی و پاکی شخصیت شما چنین گمان می رفت که ان شاء الله آن وزارت رهین آغای هفت رنگ را رونق نوینی داده و به صراط المستقیمش رهنما می شوید و اما با گذشت دو سال از عمر آن دولت دوست آفرین! نه تنها گرهی از مشکل آن سرزمین غمجن برداشته نشد که اکنون کار و روزگارش بخریده خوری کهنه پاره اخبار و پس خورده دال و چپاتی رسیده تا نان پزی های ما را در وطن انگبین سازد و تجارت کراچی وان ها هم رونق آفرین!

استاد گرامی و شاعر توانا! اساساً مردم بیچاره افغانستان ولو بیسواد مانده اند و از معرفت واقعی دور! اما به گفته عوام ما که کور هم می فهمد که دلدۀ شور است یا نه؟

عبدالله خانی که / به گلمرجان در مطبوعات وطن مفتخرند / یک متقال کمتر از نیم سیر ۵۰ و ۵۰ را برای حق موروثی دولت گردانی؛ به خود توهین شمرده و سرنوشت ملت یتیم و یسیر هر دم شهید را با تمام وفاحت و سبک سری به همسایه های نزدیک و دوستان دور خود تحفه میدهد که نه از دبل بنده بودن خود خمی بر ابرو می آورد و نه جوی از ناجوان مردی جخاد گردانی خود می کاهد ولی مزایای مانیکن بودن خود را با نمایش نکتائی های بوقلمون بیژنی! و دستمال جیب و پیراهن و دریشی همنوای جنس لطیف کش فراموش نمی کند و ممکن با سهمیه ای ازین کثافات! و اگر با مورد می بود و سوانح نوین جعلی جناب رئیس الوزرای دولت خداداد را برای تان می نوشتم ممکن شما خدا نا خواسته دوچار دل بدی می شدید!!

پس باهمین اشارات قلیل اللفظ کثیر المعنی و ارائه اصل سند منتشره کهنه دشمن افغانیت - با ناباوری مجددی به دبل بنده به درد نخور افغان - از شما جهانی صاحب دانشمند پاک سرشت میخوام و به مفهوم مردمی می خواهیم که لطفاً خواب تان را حرام کنید و با تحریم کردن عاجل و بیدریغ این عمل شرم آور - حق حلال مردم و نام افغانیت تان را هرچه زودتر جبران و حلال کنید و اینهم متن خطر بی. بی. سی. :

روزنامه های کهنه پاکستانی و نگرانی تازه افغانستان (سید انور - بی. بی. سی. - ۲۱ اکتوبر ۲۰۱۶)

ورود سیل آسای روزنامه های کهنه پاکستانی با محتوای تبلیغات ضد دولت افغانستان در بازار های کابل و برخی ولایت ها سبب نگرانی در این کشور شده است.

هر چند این روزنامه ها برای انتقال مواد مصرفی در بازارها به کار برده می شود، ولی تصور عمومی این است که اهداف سیاسی در عقب این تجارت غیر قانونی وجود دارد. روزنامه های

عبدالله عبدالله

پاکستانی نخست وارد شهر جلال آباد در شرق افغانستان می شود و از آنجا به ولایت های دیگر فرستاده می شود.

بازار مرکزی (مندوی) کابل مرکز عمده فروشی روزنامه های کهنه است که بیشترین و ارزان ترین آنها از پاکستان وارد می شود. بیشتر این روزنامه ها دو تا چهار هفته پیش چاپ شده است. این روزنامه ها کهنه اما مطالب ضد دولت افغانستان آنها برای باشندگان این کشور همیشه نو است.

ذاکر حسین از عمده فروشان روزنامه های خارجی در کابل به بی. بی. سی گفت که مصرف روزنامه های پاکستانی تنها در شهر کابل ماهانه به بیش از بیست تن می رسد.

او افزود: "چهار نوع روزنامه به فروش می رسانیم: روزنامه پاکستانی، چینی، چاپ کابل و مجله های کهنه. هفت کیلو روزنامه پاکستانی ۱۸۰ افغانی (معادل حدود ۳ دلار)، روزنامه چینی ۲۵۰ افغانی و روزنامه های چاپ کابل نزدیک به ۳۰۰ افغانی به فروش می رسد".

در کنار چند عمده فروشی، بیش از ۲۰ مغازه دیگر تنها در مندوی کابل روزنامه های کهنه خارجی می فروشند. آقای حسین افزود که میزان مصرف روزنامه های پاکستانی در فصل های مختلف سال متفاوت است. در فصل برداشت میوه، فروش روزنامه های خارجی بیشتر می شود. به گفته او، مصرف روزنامه های خارجی و خاصاً پاکستانی عمدتاً در نانوایی و ساندویچ (برگر) فروشی ها است.

نانوایان شهر کابل و شهر مزار شریف در شمال افغانستان می گویند که مردم علاقه مند هستند تا نان داغ را به جای پیچاندن در پلاستیک، که به گفته دولت افغانستان عوارض ضد صحت دارد، در میان روزنامه ها بیچانند. مسعود، که در بندر تاشقرغان در شهر مزار شریف نانوایی دارد، به بی. بی. سی گفت مردم نان را در خریطه های پلاستیکی و یا هم روزنامه به خانه می برند، اما بیشتر مردم از روزنامه های پاکستانی استفاده می کنند و این روزنامه ها همیشه در بازار وجود دارد.

سید ناصر، ساکن شهر مزار شریف می گوید وقتی اولین بار نان را لای روزنامه پاکستانی به خانه بردم، متوجه محتوای تبلیغات ضد دولتی آن شدم که باعث پریشانی ام شد.

او افزود: "من نان را با روزنامه پیچانده به خانه و یا دفتر می آورم. این روزنامه ها عمدتاً به زبان های انگلیسی و اردو و در پاکستان چاپ شده است. یک روز روزنامه ای را که با نان آورده بودم، چشمم به تصویر رئیس جمهور افغانستان افتاد. علاقه مند شدم تا مطلب را بخوانم که در مورد رئیس جمهور ما چه نوشته است؟"

در زمان حاکمیت طالبان روزنامه های پاکستانی بصورت منظم در همان روز انتشار و بصورت رسمی وارد افغانستان میشد، در بعضی دفاتر دولتی و غیردولتی در دسترس مردم قرار میگرفت. باتوسعه فعالیت نشرات تصویری، صوتی و چاپی در افغانستان و تیره شدن روابط میان کابل و اسلام آباد، ورود روزانه روزنامه های پاکستانی به افغانستان پس از یکی دو سال منع شد.

هارون حکیمی، سخنگوی وزارت اطلاعات و فرهنگ افغانستان می گوید که از وجود این همه روزنامه ها و ورود آن به این پیمانہ زیاد اطلاع ندارد، ولی می تواند این موضوع را پیگیری کند.

او گفت: "از یک دهه به این سو اخبار چاپی پاکستانی به گونه رسمی وارد افغانستان نمی شود و در اداره های افغانستان توزیع نمی شود و این اخبار در افغانستان نمایندگی رسمی هم ندارند".

به گفته او این روزنامه ها به صورت غیر رسمی در کارتون ها و بسته های لوازم تجارتي وارد افغانستان می شود او گفت: "ورود روزنامه های خارجی به این پیمانہ ای که شما می گوید و این که نه تنها در ولایت های نزدیک به خط دیورند، بلکه به ولایت های مختلف افغانستان می رسد، نگران کننده است. وزارت اطلاعات و فرهنگ این موضوع را بررسی می کند تا مشخص شود که ورود روزنامه های پاکستانی در چه حدی است"

آقای حکیمی می پذیرد که ذهنیت نشرات پاکستانی مغایر ارزش ها و راهکارهای حکومت افغانستان است به گفته او، "این که این ذهنیت منفی از طریق نشرات چاپی پاکستان وارد افغانستان می شود، نگران کننده است. پس از بررسی اگر دیده شود که محتویات روزنامه های کهنه پاکستانی در تناقض با قانون نشرات همگانی افغانستان است، ما از نهاد های امنیتی خواهان همکاری می شویم تا این رونامه ها جمع آوری و از بین برده شود.

احصائیه رسمی را که وزارت مالیه افغانستان در اختیار بی. بی. سی. قرار داده، نشان می دهد که در سه سال اخیر حدود ۲۴۴۰ تن روزنامه کهنه وارد افغانستان شده است، اما اطلاعات مربوط به میزان عواید مالیاتی افغانستان از این روزنامه ها در دست نیست. خان جان الکوزی، معاون اتاق تجارت و صنایع افغانستان می گوید این یک تجارت غیرقانونی است که عوارض اقتصادی و سیاسی دارد.

او افزود: "روزنامه های کهنه نه تنها از پاکستان وارد افغانستان می شود، بلکه از ایران هم وارد می شود. از چین هم یک مقدار وارد می شود، اما روزنامه های کهنه چینی قانونی وارد می شود و مالیه پرداخت می کند".

آقای الکوزی گفت که روزنامه های کشور های همسایه بخصوص پاکستانی با اهداف سیاسی و غیر قانونی وارد می شود، به دلیل اینکه روزنامه های پاکستانی دارای مطالب تبلیغاتی، ضد دولت و مردم افغانستان است و به خانه مردم افغان راه پیدا می کند. این روزنامه به زبان های انگلیسی، اردو و حتی یک تعداد به زبان پشتو است.

او افزود که ورود این روزنامه ها بخشی از کارزار تبلیغاتی است و ذهنیت مردم را "منحرف" می کند. در سه سال گذشته نزدیک به چهار میلیون افغانی مالیات از ناحیه ورود روزنامه های کهنه به خزانه دولت داخل شده است، اما پیامد های سیاسی آن هنوز محاسبه نشده است.

با درنظرداشت وضعیت ناب سامان امنیتی، بسیاری از مردم افغان می گویند بهتر است بساط این نوع تبلیغات که به آسیب وارد ذهنیت مردم می کند، با ممنوع کردن ورود روزنامه های کهنه برچیده شود.

ادامه سخن